

"De gouden koets reed"

ringen vulden het beeld
handen verstonden
een gouden koets reed
wat God had verbonden

ze juichten geluk
voor zichzelf het meest
het zijn figuranten
dus niet op het feest

de wereld kon zien
hoe de prins wakker kuste
wat niet werd geweten
en voorlopig moet rusten

ze dansten de toekomst
zij en gemaal van geen kwaad
het paleis was lang open
de muziek en bewaking paraat

rond het plein lopen moeders
de handen ineem
ze roepen hun kinderen
er komt er nooit een

want de straten zijn leeg
de mannen verdwenen
de lentezon hier heeft
voor hen nooit geschenen

wil melker
09/05/2009
www.wilmelkerrafels.deds.nl

© mei 2009, wil melker, BasicPublishing.nl